

Ενημέρωση: Αναβλήθηκε η δίκη του Νίκου Αργυρίου για την Δευτέρα 3 Απρίλη (περισσότερα [εδώ](#))

«Είναι ξεκάθαρο ότι έχουμε να κάνουμε με μια σκευωρία από τους πιο μαύρους μηχανισμούς του κράτους για την εξόντωση του Δίκτυου Σπάρτακος, της Επιτροπής Αλληλεγγύης Στρατευμένων και συνολικά του κινήματος των φαντάρων», δηλώνει στο Πριν, το μέλος της Επιτροπής Αλληλεγγύης Στρατευμένων Νίκος Αργυρίου, ο οποίος έχει καταδικαστεί πρωτόδικα σε 2 χρόνια φυλάκιση, έπειτα από μήνυση διοικητή μονάδας. Το εφετείο έχει οριστεί για την ερχόμενη Τρίτη 21/3.

Η συγκέντρωση συμπαράστασης την Τρίτη 21/3, είναι στις 9 π.μ., στην σχολή Ευελπίδων, κτίριο 8.

Συνέντευξη στο [ΠΡΙΝ](#) και στον Κυριάκο Νασόπουλο

Νίκο, πώς ακριβώς έχει η υπόθεση για την οποία έχεις συρθεί στα δικαστήρια;

Ουσιαστικά, ξεκινάει το 2009, όταν και το Δίκτυο Σπάρτακος δέχτηκε μια καταγγελία φαντάρων από ένα Κέντρο Εκπαίδευσης στα Γρεβενά, η οποία αφορούσε τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης και την χείριστη συμπεριφορά των αξιωματικών προς τους φαντάρους, με βρισιές, φωνές και καψώνια. Εμείς, τότε, το Δίκτυο Σπάρτακος δώσαμε διάσταση στο θέμα και ζητήσαμε από το ΓΕΣ και το υπουργείο Εθνικής Άμυνας την παρέμβασή τους. Αντίθετα, ο διοικητής προσπάθησε να συγκαλύψει τα πράγματα. Ένα μήνα αργότερα, δεχτήκαμε μήνυση από τον ταξίαρχο-διοικητή της μονάδας με σκοπό, όπως ισχυρίζεται, την υπεράσπιση της τιμής του. Πρέπει να καταλάβουμε ότι η δίκη ξεπερνά την «τιμή» του συγκεκριμένου διοικητή. Είναι χαρακτηριστικό ότι δραστηριοποιήθηκε η Υπηρεσία Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, η οποία στο πόρισμά της δεν κατάφερε να καταλήξει συγκεκριμένα στο ποιος είναι αυτός που έγραψε την καταγγελία. Όμως από τον τρόπο δράσης της, αφέθηκε να εννοηθεί ότι παρακολουθεί ανά πάσα στιγμή το Δίκτυο Σπάρτακος και τα μέλη της Επιτροπής Αλληλεγγύης Στρατευμένων. Αυτό όμως το στοιχείο δεν απασχόλησε το δικαστικό σώμα, αντίθετα αποτέλεσε συστατικό κομμάτι της δίκης. Εν συνεχεία, στήθηκε μια κατηγορία εναντίον μου, με το αυθαίρετο συμπέρασμα ότι, επειδή εγώ έχω χρεωθεί το τηλέφωνο της Επιτροπής Αλληλεγγύης από το 2011, αυτόματα είμαι και ο συντάκτης της καταγγελίας, το 2009. Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, ότι έχουμε να κάνουμε με μια σκευωρία από τους πιο μαύρους μηχανισμούς του κράτους για την εξόντωση της Επιτροπής Αλληλεγγύης Στρατευμένων και του κινήματος των φαντάρων.

Πώς οδηγηθήκαμε στην πρωτόδικη απόφαση και στην καταδίκη σου σε δυο χρόνια φυλάκιση;

Στην πρώτη δίκη, ουσιαστικά όλοι βιώσαμε ότι συμμετέχουμε σε μια διαδικασία έκτακτου δικαστηρίου. Η πρόεδρος του δικαστηρίου έκανε μια απίστευτη επίθεση στη δικηγόρο, υπεραμυνόμενη των θέσεων του διοικητή, και ουσιαστικά με κάθε τρόπο προσπάθησε να ενοχοποιήσει την Επιτροπή Αλληλεγγύης και εμένα. Με την ολοκλήρωση της ακροαματικής διαδικασίας, ήταν φανερό ότι το δικαστήριο δεν μπορούσε να οδηγηθεί στο συμπέρασμα ποιος είναι ο συντάκτης της καταγγελίας, και από τον εισαγγελέα έγινε μια εισήγηση του τύπου «δώστε τα χέρια να τελειώσουμε εδώ». Παράλληλα, αναγνωρίστηκε ότι η Επιτροπή Αλληλεγγύης κάνει έργο και ότι το Δίκτυο Σπάρτακος προσφέρει στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων των φαντάρων. Όμως, μετά από μια πεντάλεπτη διακοπή, ο ίδιος εισαγγελέας, που πριν λίγο έλεγε ότι δεν

υπάρχει ένοχος, δήλωσε με βεβαιότητα ότι το συγκεκριμένο μέλος της Επιτροπής Αλληλεγγύης είναι ο ένοχος και πρόκρινε ως ποινή για συκοφαντική δυσφήμιση, πεντάμηνη φυλάκιση. Για πρώτη φορά ίσως σε ένα δικαστήριο, η δικαστής αναθεώρησε την πρότασή του εισαγγελέα και πρότεινε η ποινή να αυξηθεί στα 2 χρόνια.

Τι θεωρείς ότι θα σηματοδοτήσει για το κίνημα μια πιθανή αναίρεση της πρωτόδικης απόφασης εις βάρος;

Εμείς, ως Δίκτυο Σπάρτακος, δεν αντιμετωπίζουμε τη δίκη ως μια υπόθεση υπεράσπισης ενός μόνο ανθρώπου αλλά συνολικά της δράσης του αντιπολεμικού και διεθνιστικού κινήματος. Θεωρούμε ότι η κυβέρνηση, δια της δικαστικής οδού, ουσιαστικά θέλει να καταστείλει μια παράδοση αγώνων ενάντια στις επεμβάσεις, στο NATO και τον ευρωστρατό, στα ναρκωτικά και υπέρ των δικαιωμάτων των φαντάρων. Κάτι που σήμερα γίνεται ακόμα πιο επιτακτικό. Γι' αυτό και η φωνή αυτή δεν πρέπει να σιγήσει, δεν πρέπει το κίνημα των φαντάρων να υποταχθεί.

Γιατί όμως αυτή η στοχευμένη δίωξη εις βάρος του Δικτύου Σπάρτακος; Ποια είναι η δράση που όλα αυτά τα χρόνια που οδηγεί κάποιους να θέλουν την εξαφάνισή του;

Το Δίκτυο Σπάρτακος συγκροτήθηκε το 1992, αποσκοπεί στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων των φαντάρων και ενσωματώνει τις καλύτερες παραδόσεις του κινήματος. Όμως η παρέμβαση του αγκαλιάζει το ζήτημα των βυσμάτων, των αυτοκτονιών, των συχνών ατυχημάτων, των ασκήσεων με πραγματικά πυρά. Θα απειληθεί με εξόντωση μέσω τρομοκρατικής επίθεσης του βαθέως κράτους με χειροβομβίδα, την περίοδο που ανέδειξε το ζήτημα των ναρκωτικών στον στρατό. Όμως θα δείξει ότι είναι ευαίσθητος κρίκος του αντιπολεμικού κινήματος όταν φαντάροι συμμετείχαν κατά τη διάρκεια της θητείας τους και διαδήλωναν κατά των βομβαρδισμών του NATO και της δράσης της ελληνικής κυβέρνησης στον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία, στο Ιράκ. Σήμερα το Δίκτυο Σπάρτακος κοντράρει τις κυρίαρχες κυβερνητικές επιλογές για την εκτίναξη της εργασιακής και οικονομικής εκμετάλλευσης των φαντάρων. Επίσης, το Δίκτυο Σπάρτακος παίζει καθοριστικό ρόλο ενάντια στην άσκηση «Ηνίοχος» και τη συμμαχία με το Ισραήλ, κοντράρει τη δράση των βάσεων και την εμπλοκή ξένων στρατευμάτων σε επεμβάσεις στη Μέση Ανατολή και την Αφρική. Και βέβαια σήμερα τίθεται ενάντια στις ενέργειες της ελληνικής κυβέρνησης, οι οποίες καλλιεργούν τον εθνικισμό και τον милитарισμό.

Ποια είναι η κατάσταση που βιώνουν σήμερα οι φαντάροι στα στρατόπεδα;

Ένα από τα κριτήρια που επικράτησαν στη δίκη ήταν ότι πλέον σήμερα δεν γίνονται καψώνια στον ελληνικό στρατό. Το Δίκτυο Σπάρτακος, από την επόμενη μέρα της καταδικαστικής απόφασης και μέχρι σήμερα, έχει καταγράψει 30 περιπτώσεις με βίαια καψώνια σε μονάδες του ελληνικού στρατού αλλά ακόμα και στη Σχολή Ευελπίδων. Τα καψώνια καλύπτονται από την ίδια την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εθνικής άμυνας, όπως αποδείχθηκε και από τις δηλώσεις που έκανε στη ΔΕΘ ο υπουργός Πάνος Καμμένος. Εμείς, αποδείξαμε ότι αυτήν τη στιγμή ο ελληνικός στρατός καταγράφει μια αυτοκτονία τον μήνα και παράλληλα έχει ένα σοβαρό ατύχημα σε ασκήσεις με πραγματικά πυρά, που συχνά είναι θανατηφόρο. Παράλληλα, έχει αυξηθεί ο χρόνος της στρατιωτικής θητείας που ασχολείται με την πολεμική δοκιμασία.

Το τελευταίο διάστημα, εν όψει του εφετείου, έχει κάνει την εμφάνιση του ένα τεράστιο κίνημα αλληλεγγύης προς το Δίκτυο Σπάρτακος και προς εσένα. Είναι κάτι που σε γεμίζει αισιοδοξία;

Πραγματικά ζούμε συγκινητικές στιγμές! Είναι μεγαλειώδης η προσπάθεια των αγωνιστών να στηρίξουν το Δίκτυο Σπάρτακος και εμένα σε αυτήν τη δίκη. Ένα κίνημα αλληλεγγύης και συμπαραστάσης που ξεπέρασε τα σύνορα της Ελλάδας, ακόμα και της Ευρώπης. Είναι μια κινηματική διαδικασία την οποία περιμένουμε να εκδηλωθεί τις 21 Μαρτίου. Όμως εμείς θεωρούμε ότι η έφεση είναι ένας ακόμη κόμβος

μιας διαδρομής, που άρχισε στις 18 Μαρτίου με τις μεγάλες αντιπολεμικές και αντιφασιστικές κινητοποιήσεις και συνεχίζεται με την κινητοποίηση στη Σούδα στις αρχές Απριλίου. Σε προσωπικό επίπεδο, αυτό που έχω να πω είναι ότι στις 21 Μαρτίου, εγώ θα είμαι εκεί. Σεβόμενος και υπολογίζοντας πάντα όλες τις υποδείξεις των συντρόφων και των συναγωνιστών μου για τα μεγάλα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζω, στις 21 Μαρτίου θα είμαι στη δικαστική αίθουσα να υπερασπίσω αυτό που είμαι εγώ αλλά και το Δίκτυο Σπάρτακος.

Το αντιπολεμικό κίνημα στο προσκήνιο

Η ένταση στο Αιγαίο βολεύει Τσίπρα, Ερντογάν

Το τελευταίο χρονικό διάστημα, στο Αιγαίο, έχει στηθεί ξανά και από τις δυο πλευρές ένα σκηνικό έντασης. Ποιους εξυπηρετεί αυτή η κατάσταση;

Πράγματι, το τελευταίο χρονικό διάστημα παρακολουθούμε ένα σκηνικό έντασης και από τις δύο μεριές, με αλληπάλληλες δηλώσεις και κινήσεις. Αυτό βολεύει και τις δυο κυβερνήσεις καταρχήν στο εσωτερικό τους. Ο Ερντογάν χτίζει το δημοψήφισμα και ένα νέο πολιτικό σύστημα συμμαχώντας με την ακροδεξιά, κάνοντας επίσημη σημαία του το Ισλάμ και τον εθνικισμό. Την ίδια στιγμή, η ελληνική κυβέρνηση η οποία περνά τα πιο επώδυνα και βίαια μέτρα σε βάρος των εργαζομένων και του λαού, ψηφίζει το ένα μνημόνιο μετά το άλλο, όχι μόνο προσπαθεί να αποπροσανατολίσει τον κόσμο αλλά προσπαθεί να χτίσει μια εθνική ενότητα στο όνομα των εθνικών κινδύνων και απειλών. Ταυτόχρονα και στο επίπεδο της εξωτερικής πολιτικής, το οποίο είναι αλληλένδετο, η κυβέρνηση Ερντογάν κάνει σημαία της τον Οθωμανισμό, προσπαθεί να απευθυνθεί στον ισλαμικό κόσμο, εισβάλλει στη Συρία, προσπαθώντας να έχει ρόλο στην Αφρική και στα Βαλκάνια. Η ελληνική κυβέρνηση συμμαχώντας με τις ΗΠΑ προσπαθεί να γίνει κυρίαρχη δύναμη στην Ανατολική Μεσόγειο. Ουσιαστικά θέλει να πάει σε έλεγχο και εκμετάλλευση των ενεργειακών κοιτασμάτων στην ανατολική Μεσόγειο, πετώντας την Τουρκία στην άκρη. Στα πλαίσια αυτά, καταγράφεται και μια επέλαση των ακροδεξιών και εθνικιστικών ιδεών και απόψεων δια μέσου του υπουργού Εθνικής Άμυνας Πάνου Καμμένου. Όμως θα ήταν λάθος να το προσωποποιήσουμε. Ουσιαστικά το σύνολο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ χρησιμοποιεί τον εθνικισμό.

Παράλληλα, η κυβέρνηση εξαγγέλλει νέο τεράστιο εξοπλιστικό πρόγραμμα αρκετών δισ. ευρώ. Αυτό δεν έρχεται σε σύγκρουση με την άγρια λιτότητα που βιώνουμε;

Ταυτόχρονα με την ψήφιση του ενός μνημονίου μετά το άλλο, η κυβέρνηση προχωράει σε ένα τεράστιο εξοπλιστικό πρόγραμμα. Είναι ένα εξοπλιστικό πρόγραμμα το οποίο καταρχήν της δίνει την δυνατότητα να ρίξει γέφυρες προς την Αμερική και ταυτόχρονα να υλοποιήσει τον βασικό της στόχο, τον έλεγχο της Ανατολικής Μεσογείου. Στους εξοπλισμούς υπάρχει ένας τεράστιος πόλεμος που γίνεται ανάμεσα στις ευρωπαϊκές και τις αμερικάνικες εταιρείες. Ο ελληνικός στρατός όχι μόνο εξοπλίζεται εις βάρος του λαού μας, αλλά και για να υπηρετήσει επιθετικούς στόχους. Πόλεμος σημαίνει χρήμα, σημαίνει πολιτικό και οικονομικό συμφέρον.

Ποια πρέπει να είναι η απάντηση των δυο λαών και στις δυο πλευρές του Αιγαίου;

Απέναντι σε όλα αυτά πρέπει να τονίσουμε ότι το σύνολο της αριστεράς αντιτίθεται. Διαπιστώνουμε όμως πως δυνάμεις όπως η ΛΑΕ, όταν πριν λίγο καιρό ήταν στο κυβερνητικό σχήμα, ήταν υπέρ της συμμαχίας με το Ισραήλ ενάντια στους Παλαιστίνιους, ενώ διαφήμιζε και την τεράστια στρατιωτική άσκηση «Ηνίοχος». Παράλληλα, η «καθεστωτική» αριστερά αυτήν τη στιγμή στέκεται δίπλα στο κράτος. Τώρα πρέπει να εκφραστεί μια νέα αντίληψη του εργατικού κινήματος, και γίνονται τέτοια βήματα, που θα κάνει το αντιπολεμικό κίνημα υπόθεση των εργαζομένων και θα συνδέσει τις απόπειρες για τη δημιουργία ενός νέου εργατικού διεθνιστικού αντικαπιταλιστικού κινήματος, με τα κινήματα υπέρ των μεταναστών και το νέο αντιπολεμικό κίνημα που απαιτεί η εποχή μας.